

tydede paa, at man alligevel vilde standse Landbrugseksporten.

Som Følge deraf sammentræder Landbrugets 5-Mands-Udvalg, Transportudvalget, som det er kaldt, der var i Funktion i 1920 under Strejken, for at være klar til at organisere frivilligt Mandskab ved Indladningen af Skibene, saa snart der forelaa en Situation, som krævede en saadan Indskriden. Fredag Morgen den 15. Maj traadte den bebudede Transportstrejke i Kraft. Allerede om Torsdagen var det lykkedes at faa alle Ugens Eksportdampere af Sted, og man regnede fra Landbrugets Side med, at der vilde komme en Løsning inden næste Uges Indladninger, saaledes at Blokaden af Landbrugsprodukter ikke vilde blive effektiv. Det blev bebudet Gang paa Gang af den højtærede Statsminister, at nu var Konflikten snart forbi, nu kunde vi vente den sluttet til den og den Tid. Ved Forhandling mellem Landbrugsministeren og Lyngsies opnaaedes der, at Lyngsie „allernaadigst“, kan man vel sige, „gav Dispensation“ for Indladning i „De Forenede“s Baade Mandag den 18. og Tirsdag den 19. Maj. I en Udtalelse af 17. Maj til Offentligheden fra Statsministeren paa Regeringens Vegne hedder det bl. a.: „Ministeriet vil fortsætte Bestræbelserne for at sikre Opretholdelsen af de for Samfundet særlig vigtige Funktioner, navnlig Landbrugseksporten, og gaar endvidere ud fra, at alle Samfundsborgere vil medvirke ved Opretholdelsen af Ro og Orden, saaledes, som det bedst tjener de enkelte Klasser og det hele Samfund.“ Mandag den 18. Maj deltog Landbrugets 5-Mands-Udvalg efter Anmodning fra Landbrugsminister Bording i en Forhandling i Landbrugsministeriet, hvori ogsaa deltog Lyngsie med Repræsentanter for Dansk Arbejdsmandsforbund. Om dette Møde meddelte 5-Mands-Udvalget følgende til Offentligheden: „Paa Landbrugsministerens Anmodning gav vi som Repræsentanter for 5-Mands-Udvalget Møde i Ministeriet, hvor vi overfor Ministeren redegjorde for Landbrugets Syn paa dets neutrale Stilling i den standende Arbejdsstrid. Ved Forhandlingerne, under hvilke vi stærkt pointerede, at Landbruget maatte benytte de Baade, der var indrettet til Transport af Levnedsmidler, fremkom Landbrugsminister Bording med Forslag om, at han vilde søge Forhandling med „Det forenede Dampskibsselskab“ for at formaa dette til at forpligte sig til under Arbejdsmandsstrejken med Selskabets Eksportbaade kun at medtage Landbrugsprodukter og ikke anden Last. Dette Forslag kunde vi i Landbrugs-

udvalget give Tilslutning, men Forslaget blev pure forkastet af Arbejdsmandsforbundets Repræsentanter. Det af Arbejdsmandsforbundet stillede Forslag mente vi ikke at kunne gaa med til, bl. a. af den Grund, at Landbruget derved vilde have taget Parti for den ene af de stridende Parter.“ Det af Arbejdsmandsforbundet stillede Forslag om, at Landbruget ikke maatte benytte de sædvanlige Skibe, men skulde søge at hverve andre Skibe, kunde Landbruget ikke gaa ind paa, da vi maatte se saadan paa det, at det vilde være at opgive vor neutrale Stilling, for det var jo ikke „Det forenede Dampskibsselskab“, der havde nægtet at sejle, men det var Arbejderne, der nægtede at indlade, og derfor var det nødvendigt, at vi skaffede andre Arbejdere til at gøre det, men der var ingen Nødvendighed for at skaffe andre Skibe. Det vilde jo have set mærkeligt ud, hvis det havde været omvendt, hvis Skibene nægtede at sejle, og vi saa ikke vilde benytte Arbejderne, der var villige til at arbejde. Imidlertid tog Hr. Lyngsie som bekendt paa Skovtur om Søndagen, og saa sker der det, at trods hans Dispensation nægter Arbejderne i Esbjerg at adlyde den af Lederne givne Ordre om at indlade Mandag og Tirsdag.

Under disse Omstændigheder besluttede Landbrugets Eksportudvalg at anmode Justitsministeren om Beskyttelse af den frivillige Arbejdskraft, som de saa var nødt til at tilkalde, og da Tilsagn herom forelaa fra Ministeriet — det var ikke blot det ved de bekendte Cirkulærer oprettede Fagforeningspoliti, men det andet Politi traadte jo ogsaa i Virksomhed —, begyndte Indladningen ved frivilligt Mandskab. Der var ingen Mangel paa Folk, de kom ude fra Landbruget, Karle og Husmænd og mange andre; der kom Folk nok, de paabegyndte Indladningen. Paa det Tidspunkt henlaa der paa Kajerne i Esbjerg 1 200 Baller Flæsk, 3 800 Dritler Smør og 1 500 Kasser Æg, og Værdien af den Eksport, der skulde afgaa i den paagældende Uge, ansloges til 30 Mill. Kr. Den saaledes samlede frivillige Arbejdskraft afsendte i Løbet af Ugen flere Skibsladninger Landbrugsprodukter, og i den følgende Uge lykkedes det at faa saa godt som alle de til Esbjerg indgaaede Varer afskibet med frivillig Hjælp. Der afgik saaledes 2 249 t Smør, 5 121 t Flæsk og 313 000 Snese Æg til England. Hr. Lyngsies indsaa nu, at det var ikke muligt at ramme Landbruget ad den Vej. Naar han vilde ramme Landbruget, tror jeg ikke i og for sig, det var for Landbrugets Skyld, men